

Onsdag den 28. februar 2018 (D)

1

65. møde

Onsdag den 28. februar 2018 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til udenrigsministeren af:

Erik Christensen (S)

Hvad er grunden til, at udenrigsministeren ifølge artiklen »Deportering af irakere splitter regeringspartierne« bragt i Berlingske den 23. februar ikke vil skære i Danmarks støtte til Irak for på den måde at presse landets myndigheder til at tage imod de for tiden 138 afviste asylansøgere og udviste kriminelle irakere? (Spm. nr. S 573).

2) Til udenrigsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Hvad agter udenrigsministeren at foretage sig for at få Irak til at tage imod de 138 afviste asylansøgere og udviste kriminelle irakere? (Spm. nr. S 575, skr. begr.).

3) Til justitsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Hvilke tanker gør ministeren sig i forhold til sit ønske om et opgør med politireformen fra 2007 og mere lokalt politi set i forhold til den trufne beslutning om en omstrukturering og centralisering af Nord-sjællands Politi? (Spm. nr. S 558 (omtrykt). Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

4) Til justitsministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF)

Anser ministeren det som en hensigtsmæssig demokratisk udvikling, at der på de sociale medier foregår en nærmest systematisk censur, særlig når det er nationalkonservative holdninger, der fremføres? (Spm. nr. S 562).

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvordan vil ministeren ændre politireformen som beskrevet i artiklen »Pape ønsker mere lokalt politi i opgør med politireform« på www.berlingske.dk den 8. februar 2018? (Spm. nr. S 572).

6) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF)

Hvad er ministerens holdning til at indgå en bilateral aftale med Uganda og Rwanda om at modtage migranter og afviste asylansøgere

re fra Afrika i stil med Israelmodellen, hvor modtagerlandet får 5.000 dollars og hver migrant eller afviste asylansøger får 3.500 dollars og flybilletten betalt? (Spm. nr. S 560, skr. begr.).

7) Til sundhedsministeren af:

Jan Erik Messmann (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at retningslinjer fra Statens Serum Institut gør det forbudt at støvsuge i en tandlægeklinik, når Statens Serum Institut ingen evidens har for, at smitte spredes gennem støvsugning? (Spm. nr. S 500 (omtrykt)).

8) Til sundhedsministeren af:

Jan Erik Messmann (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at Statens Serum Institut stiller krav om sterilpakning af undersøgelsesinstrumenter, der bruges invasivt, selv om instrumenterne håndteres af usterile handsker i et usterilt miljø? (Spm. nr. S 501 (omtrykt)).

9) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvornår vil ministeren indfri sit løfte om at hæve broen over Elling Å ved hovedvej 40, således at der ikke bliver oversvømmelser i fremtiden? (Spm. nr. S 566).

10) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvornår vil ministeren tage initiativ til at udbygge hovedvej 40 fra Ålbæk til Skagen, så vejen over Hulsig Hede bliver udbygget til en såkaldt to plus en-vej? (Spm. nr. S 570).

11) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Mener ministeren, at de nuværende regler, der giver boligforeningerne mulighed for at udsætte kriminelle familier, virker optimalt og er vidtgående nok? (Spm. nr. S 571. Medspørger: Christian Langballe (DF)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser, og på baggrund af de mange fremsættelser, skal jeg undlade at læse titlerne op; jeg nævner alene numrene:

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Lovforslag nr. L 152 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om registrering af køretøjer. (Indførelse af dagsgebyr ved manglende betaling af ansvarsforsikringspræmie for motordrevne køretøjer)),

Lovforslag nr. L 153 (Forslag til ændring af byggeloven. (Henlægelse af afgørelseskompetencer vedrørende brandmæssige forhold til § 60-selskaber, pristalsregulering af byggesagsgebyr, bemyndigelse til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af byggevarerforordningen m.v.)) og

Lovforslag nr. L 154 (Forslag til lov om ændring af lov om luftfart. (Service- og kapacitetsmål, oplysningspligt for flyvepladser, fastsættelse af safetybidrag m.v.)).

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lovforslag nr. L 155 (Forslag til lov om ændring af lov om Center for Cybersikkerhed. (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven)).

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 156 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Skærpede regler om udvisning af kriminelle udlændinge)).

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Lovforslag nr. L 157 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Vidneudelukkelse for patentrådgivere, obligatorisk digital selvbetjening ved ansøgning om fri proces m.v.)),

Lovforslag nr. L 158 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Øget beskyttelse af vidner)) og

Lovforslag nr. L 159 (Forslag til lov om ændring af politiloven, retsplejeloven, forsvarsloven og militær straffelov. (Forsvarets bistand til politiet og udvidelse af politiklageordningen m.v.)).

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Lovforslag nr. L 160 (Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven og lov om folkeskolen. (Styrket kvalitet i dagtilbud, øget fleksibilitet og frit valg for forældre m.v.)),

Lovforslag nr. L 161 (Forslag til lov om forsøg med socialt frikort) og

Lovforslag nr. 162 (Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Sagsbehandlingsfrister for hjemviste sager, pligt til tydelig offentliggørelse af sagsbehandlingsfrister på kommunens hjemmeside og pligt til at behandle danmarkskortet over omgørelsesprocenter på et møde i kommunalbestyrelsen)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Lovforslag nr. L 163 (Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister. (Udvidelse af kredsen af personer, som kan tildeles særlig adressebeskyttelse)).

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Lovforslag nr. L 164 (Forslag til lov om Forsyningstilsynet),

Lovforslag nr. L 165 (Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og lov om afgift af elektricitet. (Styrkelse af rammerne for overvågning af elforsyningssikkerheden og klare regler for sikring af kapacitet, ændringer som følge af forordninger om EU-netregler, flytning af ansvar for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet og samkøring af oplysninger om realiserede energibesparelser m.v.)) og

Lovforslag nr. L 166 (Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi. (Afholdelse af et udbud af pristillæg for elektricitet produceret på solcelleanlæg)).

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Lovforslag nr. L 167 (Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer. (Strafskærpelse, administrative tvangsbøder og virksomhedskarrantæne)),

Lovforslag nr. L 168 (Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse. (Nye muligheder for friluftsreklamer i det åbne land)) og

Lovforslag nr. L 169 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Indfasning af kvælstof til akvakulturerhvervet)).

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Lovforslag nr. L 170 (Forslag til lov om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og lov om anvendelse af tvang ved somatisk behandling af varigt inhabile. (Autorisation af osteopater, udvidelse af tandlægenes virksomhedsområde m.v.)).

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Lovforslag nr. L 171 (Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter, ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love. (Indefrysning af stigninger i grundskylden for 2018-2020, forsigtighedsprincip ved fastsættelse af beskatningsgrundlag for grundskyld, dækningsafgift af erhvervsejendomme og ejendomsværdiskat m.v.)),

Lovforslag nr. L 172 (Forslag til lov om ændring af lov om afgift af vejbenyttelse og lov om registrering af køretøjer. (Ændring af satser og øget differentiering heraf ud fra emissionsnormer og adgang til Køretøjsregisteret for virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færger eller tunneler)),

Lovforslag nr. L 173 (Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love. (Permanent BoligJobordning, ophævelse af beskatningen af fri telefon og internet, afskaffelse af udligningsskatten og forhøjelse af beløbsgrænser for børneopsparing)) og

Lovforslag nr. L 174 (Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, ligningsloven, sømandsbeskatningsloven og tinglysningsafgiftsloven. (Bedre vilkår for tildeling af medarbejderaktier, udvidelse af DIS-ordningen med søfolk, der arbejder om bord på en række specialskibe, afskaffelse af registreringsafgiften for skibe i danske skibsregistre, ændret forrentning ved opkrævning af personers skat m.v.)).

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Kl. 13:02

Lovforslag nr. L 175 (Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs og søloven. (Skærpede regler for sejlads med speedbåde, vandscootere og lignende fartøjer m.v.)),

Lovforslag nr. L 176 (Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om finansiel virksomhed. (Fastsættelse af krav om medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber (Fonden) for udenlandske direkte tegnende skadesforsikringsselskaber og ændring af Fondens dækningsområde m.v.)) og

Lovforslag nr. L 177 (Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Mere robuste andelsboligforeninger)).

Torsten Gejl (ALT) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 79 (Forslag til folketingsbeslutning om ret til hjemmedyrkning af cannabis til eget forbrug).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstiden-de.dk (jf. ovenfor).

Jeg skal meddele, at det af Peter Kofod Poulsen under nr. 11 opførte spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren (S 571) udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 573

1) Til udenrigsministeren af:

Erik Christensen (S):

Hvad er grunden til, at udenrigsministeren ifølge artiklen »Deportering af irakere splitter regeringspartierne« bragt i Berlingske den 23. februar ikke vil skære i Danmarks støtte til Irak for på den måde at presse landets myndigheder til at tage imod de for tiden 138 afviste asylansøgere og udviste kriminelle irakere?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:01

Erik Christensen (S):

Tak for det. Jeg læser op:

Hvad er grunden til, at udenrigsministeren ifølge artiklen »Deportering af irakere splitter regeringspartierne« bragt i Berlingske den 23. februar ikke vil skære i Danmarks støtte til Irak for på den måde at presse landets myndigheder til at tage imod de for tiden 138 afviste asylansøgere og udviste kriminelle irakere?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil i mit svar forholde mig til stabiliseringsstøtten, da udviklingsministeren allerede i artiklen i Berlingske har forholdt sig til spørgsmålet om Danmarks humanitære bidrag til Irak. Stabiliseringsmidlerne til Irak, derimod, kanaliseres hovedsagelig gennem de multilaterale organisationer og er knyttet direkte til den internationale kamp mod ISIL, der gennemføres inden for rammerne af den globale anti-ISIL-koalition, hvor Danmark jo har en fremtrædende rolle. Som en konsekvens af støttens karakter har Danmark ingen bilateral aftale med den irakiske regering om stabiliseringsmidlerne anvendelse, men er omfattet af FN's generelle rammeaftale med Irak.

Dertil kommer så, at vi ved at engagere os i stabiliseringsindsatsen gennem FN, eksempelvis minerydning, sikring af basal sikkerhed og genopbygning af infrastruktur, skaber tryghed og økonomiske muligheder for lokalbefolkningen, så de ikke er nødsaget til at flygte. Så vi stopper forhåbentlig flygtningestrømme, som ellers ville vokse, op mod bl.a. Danmark, og samtidig bidrager vi så på sigt til at muliggøre, at flygtninge og internt fordrevne kan vende hjem i stedet for at søge videre op mod Europa. Det ville således være udtryk for en meget kortsigtet tilgang at skære i de eksisterende stabiliseringsmidler til Irak som led i en noget for noget-tilgang. Så det er mit svar.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:03

Erik Christensen (S):

Tak for svaret. Jeg vil sige, at en af baggrundene for, at vi stiller spørgsmålet i dag, jo selvfølgelig er, at vi er en lille smule forvirret, og det tror jeg sådan set også offentligheden er. For Rasmus Jarlov, som jo repræsenterer et af regeringspartierne, nemlig De Konservative, siger den 23. februar, at De Konservative er villige til at skære i støtten til Irak. Han udtalte til Berlingske:

»Irak skal tage imod sine egne borgere – punktum. Det er ikke til diskussion. Hvis ikke landet forstår det på anden måde, må vi begynde at skære ned på den enorme bistand, som Danmark yder til den irakiske regering. Der kan både vores humanitære bistand og vores militærbidrag komme i spil.«

Hvordan forholder udenrigsministeren sig så til det? Det er jo derfor, vi er en lille smule forvirret, for man kan sige, at vi går ud fra, at regeringen taler med én stemme, og så er der et parti, som jeg lige har citeret her, som siger sådan, og så har jeg lige lyttet til ministerens svar. Hvad er regeringens holdning?

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:04

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Altså, nu fristes jeg jo til at sige: Jeg er staten. Men det skal jeg nok lade være med. Men jeg er i hvert fald repræsentant for regeringen, og regeringen har én linje, og det er den, som jeg har redegjort for. Jeg forstår sådan set godt det synspunkt, som gøres gældende af hr. Rasmus Jarlov, og det kan umiddelbart virke logisk, altså at vi så må stramme i forhold til støtte. Nu er sagen for det første bare den, at vi ikke har direkte bilaterale aftaler med den irakiske regering. For det andet er der den anden del i vægtskålen, som jeg har redegjort for, og som er enormt væsentlig at have med, nemlig om det er klogt at skære præcist på det område, hvor vi faktisk forhåbentlig kan fore-

bygge yderligere flygtningestrømme og samtidig være med til at genopbygge, sådan at der er en mulighed for, at man kan søge hjem i stedet for at søge yderligere op i Europa. Der har regeringen helt klart lagt loddet sådan, at vi skal sørge for at fastholde den fremtrædende plads, vi har i forhold til anti-ISIL-aktionerne og i forhold til stabiliseringsindsatsen. Så derfor er det regeringens position.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:05

Erik Christensen (S):

Så har vi i hvert fald fået konstateret, at Rasmus Jarlov tilsyneladende har udtalt sig på egne vegne og ikke på De Konservatives vegne, for vi må jo gå ud fra, at De Konservative også taler på regeringens vegne, da de er en del af regeringspartierne.

Men hvis jeg nu går ind på ministerens argumenter, så står vi jo stadig væk tilbage med den situation, at vi har 138 afviste asylansøgere og kriminelle irakere. Så spørgsmålet er jo, hvad regeringen agter at gøre for at få dem sendt hjem. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at de 138 ikke opholder sig her på lovligt grundlag, og at de dermed skal tilbage til Irak. Så hvad agter regeringen rent faktisk at gøre i den situation?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så skal vi lige huske »hr.« og »fru«, når vi omtaler hinanden. Værsgo.

Kl. 13:06

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak. Og jeg kan jo heller ikke ende i en situation, hvor jeg opfordrer spørgeren til at kalde hr. Rasmus Jarlov i samråd eller ned at svare på spørgsmål i Folketingssalen. Så det må man nok klare bilateralt, altså rede trådene yderligere ud.

Jamen det, vi gør, er, at vi selvfølgelig har en dialog med de relevante parter, som vi skal have diskuteret det her med, for at forsøge at få nogle aftaler på plads. Og noget af det, som kan fremme muligheden for, at vi kan få aftalerne på plads, er jo netop, at vi er medvirkende til at sørge for, at stabiliseringsindsatsen fungerer og bliver bygget op.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:07

Erik Christensen (S):

Kan ministeren løfte sløret for, om den dialog så på nogen måde har fremdrift, altså om der er fremskridt i den dialog, således at ministeren har en forhåbning om, at vi inden for kort tid kan begynde at sende de her 138 hjem?

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren for sidste svar.

Kl. 13:07

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg er ikke i tvivl om, at den dag, hvor det kan lade sig gøre, kommer nærmere, bl.a. fordi vi har haft så stor succes på slagmarken, hvor det er lykkedes at få ISIL trukket så meget i baggrunden, at de har mistet 98 pct. af det territorium, som de tidligere havde. Det er den første forudsætning, altså at få dem slået ned, for at sige det lige

ud, og derefter kommer så stabiliseringsindsatsen, som vi så er i gang med nu.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til udenrigsministeren, og det er af hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 575

2) Til udenrigsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Hvad agter udenrigsministeren at foretage sig for at få Irak til at tage imod de 138 afviste asylansøgere og udviste kriminelle irakere?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Deportering af irakere splitter regeringspartierne« bragt i Berlingske den 23. februar 2018.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse op.

Kl. 13:08

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Hvad agter udenrigsministeren at foretage sig for at få Irak til at tage imod de 138 afviste asylansøgere og udviste kriminelle irakere?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, så er det ministeren.

Kl. 13:08

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Også tak for det spørgsmål. Tilbagesendelsen, som jeg også lige har været inde på, har selvfølgelig en høj prioritet for regeringen, og det arbejder vi målrettet efter. Fra regeringens side agter vi at fortsætte og yderligere intensivere den dialog, som jeg også lige pegede på i mit tidligere svar, som vi allerede har med Irak om det spørgsmål. Udover intensivering af dialogen, som fulgtes af udnævnelsen af en udsendelsesambassadør i 2017, så har regeringen i forbindelse med finanslovsaftalen for 2018 også besluttet at udsende en udlændingeattaché, der specifikt har til formål at dække Iran og Irak.

Antallet af personer i udsendelsesposition til Irak har været faldende, samtidig med at der har været en stigende interesse for at tage imod tilbuddet om støtte til frivillig hjemsendelse. Irak er det oprindelsesland, hvortil flest personer faktisk bliver udsendt i 2017.

Men vi er p.t. som udgangspunkt ikke i stand til at tvangsudsende til Irak, fordi de irakiske myndigheder ikke ønsker at medvirke til gennemførelse af tvangsudsendelser. Det er i den forbindelse åbenlyst, at vi vil tage et grundigt kig i vores værktøjsskasse for at se, hvilke andre instrumenter vi kan bruge til at opnå konkrete fremskridt i forhold til tvangsudsættelser, og det er helt i tråd med – hvad kan man sige – noget for noget-princippet.

Som jeg netop har redegjort for i mit svar på spørgsmål S 573, er en nedskæring af vores eksisterende stabiliseringsstøtte til Irak dog ikke aktuel i den forbindelse. Stabiliseringsmidlerne er på sigt med til at skabe grundlaget for, at folk kan vende tilbage. Det vil være udtryk for en meget kortsigtet tilgang til den her problemstilling at skære i de eksisterende stabiliseringsmidler til Irak som led i en noget for noget-tilgang.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er det hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 13:09

haft i 7 år med regeringen i Irak, og det vil altså også sige i lang tid, før beslutningen om, at Danmark skulle involvere sig i kampen mod ISIL, blev taget, og måske endda helt tilbage, fra før vi overhovedet kendte til ISIL for alvor; altså, der har nok været nogle efterretningsfolk osv., der har kendt til den her organisation, men den havde ikke bredt sig, og den var ikke begyndt på masserekruttering, og den var ikke begyndt på destabilisering af bl.a. Irak. Derfor er man også nået til det punkt, hvor det her ikke kun handler om stabiliseringsindsatsen og ISIL, men om en mere kronisk og større problemstilling i forhold til regeringen i Irak. Hvad agter den danske regering så at gøre ved det?

Kl. 13:09

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det, og også tak for ministerens svar. En af grundene til, at jeg stiller det her spørgsmål, og at også min kollega, hr. Erik Christensen, stillede spørgsmålet, er jo, at det her for det første selvfølgelig er mange irakere, nemlig 138, men at det jo også er en problemstilling, vi ser i en lang række lande – vel i virkeligheden langt de fleste lande – at de ikke vil samarbejde omkring tvangsudsendelser.

Det var også sådan, at regeringen i regeringsgrundlaget fra november 2016 jo bebudede, at man ville have en styrket indsats for udsendelse, ligesom det flere gange også har været en hovedprioritet, bl.a. da regeringen fremlagde sin strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken i juni sidste år. Jeg forstår udmærket godt, at Irak er en kompliceret case på grund af vores historik som part i det. Vi har selv også lige medvirket endnu en gang til at nedkæmpe ISIL, som ministeren også nævner. Der er behov for stabilitet.

Men kan man ikke sige det om stort set alle andre lande, som heller ikke vil samarbejde omkring tvangsudsendelser? Altså, kan man ikke sige, uanset om det er Ghana eller andre lande, at hvis man f.eks. går ind og truer Ghana på bistanden, så vil det jo også være med til at skubbe endnu flere migranter, som ikke vil være i stand til at få asyl, afsted? Vil det ikke være et – uanset Iraks særlige situation – lige så anvendeligt argument på stort set alle andre lande? Og hvornår mener ministeren vi kan bruge det værktøj at begynde at true landene med, at vi altså skærer i deres støtte, hvis de ikke vil samarbejde om at tage afviste asylansøgere tilbage?

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:11

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg forstår sådan set godt spørgsmålet, men jeg tror bare, at man skal være utrolig varsom med at anlægge ét princip, som så bare skal gøre sig gældende alle steder, fordi det er meget forskelligt fra nation til nation, som vi samarbejder med. Og det, vi tager udgangspunkt i i dag, er situationen i Irak. Situationen i Irak er kendetegnet ved, at vi var, tror jeg, en af de første otte nationer, som meldte sig under fænerne i forhold til anti-ISIL-kampagnen, og den har vi haft stor succes med.

Nu er vi sammen med amerikanerne, som også har indikeret præcis det samme, fuldstændig fast besluttet på, at nu gælder det om at få stabiliseringsindsatsen til at virke. Derfor er den her situation anderledes end den, som vi kender fra andre områder. Det er også, fordi det, vi taler om i dag, ligesom er skilt ad – udviklingsministeren har svaret på den anden del af det. Det, jeg svarer på, er det om stabiliseringsindsatsmidlerne, og de gives jo ikke – hvad hedder det – bilateralt direkte i et samarbejde med den irakiske regering. De gives via de multinationale organisationer, og derfor er situationerne ikke sammenlignelige.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren igen. Værsgo.

Kl. 13:12

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det svar forstår jeg sådan set godt. Den eneste forskel er vel i virkeligheden bare den, at det her jo er en problemstilling, Danmark har

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:13

Kl. 13:13

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Altså, vi er jo også fra regeringens side løbende i dialog med den irakiske regering. Jeg har haft flere møder med min irakiske kollega, hvor vi har taget diverse problemstillinger op. Det, der er sagen på nuværende tidspunkt, er, at vi har deltaget i den kamp mod ISIL, som næsten er succesfuldt ført i mål – 98 pct. af det territorium, som de har siddet på, har vi fået dem fjernet fra. Nu gælder det om at sørge for, at de ikke lige pludselig genopstår, og det er selvfølgelig en problemstilling, som vi står bredt sammen om i Folketinget er vigtig at holde fokus på.

Hvad gør vi så i forhold til det, som ligesom er udgangspunktet for spørgsmålet, nemlig at sørge for at få folk sendt hjem igen? Det har jeg så redegjort for allerede i mit indledende svar. Den her regering har i 2017 taget nogle initiativer og f.eks. ansat en uddannelsesambassadør, og i forbindelse med behandlingen af finansloven for 2018 vedtog vi også, at vi ville have en udlændingattaché, som specifikt går ind for at dække Iran og Irak. Så vi går på flere ben, kan man sige.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er et spørgsmål til. Værsgo.

Kl. 13:14

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Der er et til? Okay, glimrende. Endnu en gang tak for ministerens besvarelse. Det er sådan set ikke, fordi vi i Socialdemokratiet ikke har tillid til, at regeringen gør, hvad den kan – vi håber i hvert fald, at regeringen gør, hvad den kan – men jeg tror, at vi i virkeligheden bare er ved at være nået dertil, hvor vores tålmodighed er opbrugt. Jeg kan høre, at udenrigsministeren i sit svar fokuserer meget på, at det her handler om at stabilisere efter ISIL, men igen vil jeg sige, at det har været en problemstilling, som vi har haft med den irakiske regering i 7 år og i hvert fald i lang tid, før vi overhovedet involverede os i kampen mod ISIL. Derfor er det vores holdning, at man på en eller anden måde også er nødt til at sætte tommelskrueerne på i forhold til den irakiske regering.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Så er det ministeren.

Kl. 13:15

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak. Når det er i det omfang, vi har haft den problemstilling, altså i 7 år, kan vi jo også konkludere, at under de 4 af årene har Socialdemokratiet siddet for bordenden og haft regeringsansvaret uden tilsyneladende at løse problemet. Vi har så steppet op fra den her regering

side og taget yderligere initiativer, samtidig med at vi i samarbejde med en række lande og bakket op af et bredt flertal, herunder Socialdemokratiet, har haft held til virkelig at rykke langt i forhold til bekæmpelsen af ISIL, og med alle de der ting lægger vi jo spor ud, sådan at det faktisk kan komme til at lykkes.

Vi kan i langt højere grad faktisk sandsynliggøre, at vi nu også kan begynde at sende folk hjem – ved siden af de folk, som frivilligt rejser hjem allerede nu – på baggrund af de ordninger, som vi også har etableret. Så jeg synes, det er gode tegn, det ser i hvert fald betydelig bedre ud, end det gjorde for både 2, 3 og 4 år siden.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti, og der er en medspørger, og det er hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:16

Spm. nr. S 558 (omtrykt)

3) Til justitsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen (DF)**):

Hvilke tanker gør ministeren sig i forhold til sit ønske om et opgør med politireformen fra 2007 og mere lokalt politi set i forhold til den trufne beslutning om en omstrukturering og centralisering af Nordsjællands Politi?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marlene Harpsøe, værsgo.

Kl. 13:16

Marlene Harpsøe (DF):

Hvilke tanker gør ministeren sig i forhold til sit ønske om et opgør med politireformen fra 2007 og mere lokalt politi set i forhold til den trufne beslutning om en omstrukturering og centralisering af Nordsjællands Politi?

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:16

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det. Tak for spørgsmålet. Som jeg tidligere har fastslået, er det afgørende for mig som justitsminister, at vi skal sikre, at danskerne føler sig trygge. Det indebærer for mig, at borgerne føler og ved, at politiet er nært både fysisk og i borgernes bevidsthed.

De seneste år har der været et stort fokus på modernisering og øget professionalisering i dansk politi. Det har været en nødvendig proces, sådan at politiet er blevet bedre rustet til at møde et stadig skiftende kriminalitetsbillede. Politiet har samtidig været hårdt spændt for. Indsatsen mod terror, grænsekontrollen og senest bandeindsatsen har jo betydet, at vi som samfund har stillet høje krav og trukket store vekslere på vores politifolk. Det er en helt igennem nødvendig indsats, som jeg synes vi skal være stolte af. Samtidig har borgerne selvfølgelig kunnet mærke, at vores politi har været presset.

Regeringen arbejder sammen med Dansk Folkeparti for et stærkt politi, og jeg synes, vi kan kigge tilbage og sige, at vi heldigvis har handlet i tide, for de nye, krævende politiopgaver er kommet for at blive. Men der er samtidig borgere, der i nogle tilfælde føler, at politiet er kommet længere væk, og det er ikke altid nok for borgerne, at kriminalitetsstatistikkerne er faldende, hvis de ikke føler sig trygge. Det er der behov for at ændre på, og jeg ønsker, at borgerne ser og

oplever et mere nærværende politi, og det er min ambition for 2018, at vi får taget hul på den opgave og vi finder nogle gode løsninger.

Derfor har jeg også bidt mærke i – for lige at tage den del, vi kan jo diskutere den efterfølgende – at Nordsjællands Politi bl.a. vil dedikere en områdebetjent til hver kommune i kredsen, netop for at sikre lokalkendskab og den lokale tilstedeværelse, og det synes jeg faktisk er et skridt i den rigtige retning.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:18

Marlene Harpsøe (DF):

Først tak til justitsministeren for svaret. Jeg synes jo, at det er rigtig dejligt at høre, at justitsministeren går meget op i, at politiet er nært, også i de områder, hvor man måske ikke lige til daglig oplever hverken bandekriminalitet eller lignende større sager. Men så foregår der andre ting. Der foregår i bl.a. i indbrud, som er en meget væsentlig og uholdbar kriminalitetsform i Nordsjælland, som også kræver politiets tilstedeværelse. I det hele taget er det oplevelsen, både hos borgere, men også hos menige betjente, som jeg er blevet kontaktet af, at man i Nordsjællands Politi allerede i dag ikke er i stand til at rykke ud til f.eks. Hornsherred, hvis man nu kun har en bil til rådighed, og den tilfældigvis holder i Helsingørområdet. Så er det meget svært at fange en gerningsmand, hvis man skal køre i 45-50 minutter for at nå til den anden ende af Nordsjælland. Og det er jo klart, at det er bekymrende.

Så synes jeg jo, det var dejligt at høre den her store centraliseringsdebat om Nordsjællands Politi. Jeg vil bare sige, at den er vi slet ikke færdige med. Det kan godt være, at der er truffet en beslutning, men vi er slet ikke færdige med diskussionen om, hvorvidt den skal føres ud i livet. Der synes jeg bare, at det er rigtig vigtigt, at justitsministeren så også siger, at der skal være det her nære politi. Og så vil jeg bare gerne høre justitsministeren: Hvordan vil justitsministeren sikre sig, at det så også sker i virkeligheden? For en ting er også, at kriminaliteten er faldende. Det kan man selvfølgelig også diskutere om den er, for hvis der er et kriminelt forhold, som man f.eks. har ringet til politiet om, og man så fra politiet siger, at desværre har vi ikke mulighed for at rykke ud lige nu, hvor bliver det så registreret henne som et kriminelt forhold, og indgår det så i kriminalitetsstatistikkerne?

Der er væsentlige forhold, som man er nødt til at have i tankerne, når man bestemmer sig for, hvilken struktur man gerne vil have i fremtiden.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Åh, der var mange ting, som fru Marlene Harpsøe kom ind på der, som jeg faktisk rigtig gerne alle sammen vil diskutere. Jeg tror måske, at jeg lige vil slå ned der, hvor jeg vil sige, at det her ligger mig meget på sinde. Jeg tror også, at vi skal passe på med at sige, at fordi en politikreds organiserer sig anderledes, er det lig med, at det så er et tilbageskridt.

Jeg noterer mig to særlige ting. Punkt 1: Det er en proces, der har kørt over 1½ år med en meget, meget nær inddragelse af medarbejderne. Punkt 2: Det her skal jo give flere patruljer på hjul, så man er i de forskellige områder, der jo betyder, at man – forhåbentlig – kan forkorte responstiderne. Og så har jeg ikke mere tid.

Kl. 13:21

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og værsgo til fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:21

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil gerne høre justitsministeren, hvordan justitsministeren konkret vil sikre sig, at det så også reelt sker, at der kommer flere af de her patruljer på hjul, og at vi rent faktisk får den her bredere dækning, der også gør, at man f.eks. i Hornsherred i det yderste af Nordsjælland også oplever, at politiet er til stede i løbet af nul komma fem.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Den garanti kan ingen jo give, men det, det vel handler om, og det, vi jo skal følge tæt, er, at når man nu sidder i Helsingør og skal disponere for kredsene, så skal man selvfølgelig hele tiden have et øje på, hvordan man disponerer bilerne sådan, at der er vogne spredt ud over området. Samtidig skal man selvfølgelig også tage hensyn til, hvor det er, kriminaliteten sker, og der har politiet jo et rigtig godt statistisk materiale, så de har en idé om, hvor de i hvert fald skal være tæt på, men samtidig også kan sikre sig, at de kan dække hele kredsen. Det kommer jeg jo ikke til at sidde og disponere. Det har jeg meget stor tillid, at de politifolk med al deres faglighed kommer til at sidde og disponere. Men jeg vil holde øje med det.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så giver vi plads til en medspørger. Hr. Peter Kofod Poulsen, værsgo.

Kl. 13:22

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Når man ser de omstrukturingsplaner, der er lagt frem, så synes jeg, der er to ting, der går meget klart igen. Før det første er det den omflytning af politiårsværk, man laver, altså hvor man, jeg vil ikke sige dræner, men i hvert fald flytter politiårsværk mod de tungest befolkede områder i politikredsene. Og det kan man jo have mange holdninger til.

Men det er jo også noget, der bliver taget væk et sted fra, og det sted, der måske nok klareste mærker den konsekvens af omstruktureringerne, er nok meget konkret Frederikssund. For det er der, man mister patruljeudkørslen, og det synes jeg man skal forholde sig til. Og det er måske den største svaghed sådan isoleret set i hele det materiale, der er lagt frem af Nordsjællands Politi. Og det er også ligesom det, der går igen i den offentlige debat, altså at det er et af de områder, hvor responstiden i hvert fald tidligere har været meget, meget høj. Det er der, hvor man tager noget væk. Så jeg synes, jeg vil spørge:

Giver det ikke anledning til, at ministeren i den der konkrete sag siger – i forhold til en udkørsel for patruljerne i Frederikssund – at så var det måske en af de der værste torne, man kunne fjerne i buketten?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil jo hellere have, at der er en bil på hjul, end at de holder i en garage og først skal til at køre ud. Så vil jeg hellere have, at man også i de tyndt befolkede områder har en bil på hjul, og det er jo den disponering, der nu skal kigges på.

Så håber jeg, vi er enige om, at politiet forhåbentlig bruger ressourcerne bedst muligt, altså de ressourcer, vi har givet dem, og jeg håber også på enighed om, at der, hvor man kan se at der sker mest kriminalitet, sørger man for at have politiet tæt på.

Jeg ved ikke, og jeg hører gerne forslag om det, om vi nogensinde kommer til et punkt, hvor der i mere tyndt befolkede områder vil være en meget, meget kort responstid. For spørgeren ved lige så godt som jeg, at responstiden jo kommer ud af, hvor kriminaliteten bliver begået, og hvor var der tilfældigvis en bil? Altså, vi kan jo have en responstid på næsten ingen tid, hvis der er en kørende patrulje lige i nærheden, og den kan jo være lang, hvis den er i den modsatte ende af et område. Derfor vil jeg holde øje med det her, men jeg synes bare, at vi skal bruge ressourcerne i vores politi bedst muligt.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:24

Peter Kofod Poulsen (DF):

Men hvis man skal gøre det, ministeren siger, så skal man ligesom sandsynliggøre det. For det vil jo forudsætte, at ministeren kan garantere eller give nogle lovninger på, at der oftere vil være en bil på hjul hurtigere til rådighed i de områder, der så berøres af en lukket patruljeudkørsel, end der ville være, hvis man fastholdt en udkørsel. Og at stabiliteten i den udrykning vil være større fremadrettet end det, man kan levere i dag. Så jeg vil bare høre ministeren, om man kan give den lovning?

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er det, jeg vil holde øje med. For jeg kommer ikke til at sidde og disponere politibil. Jeg går ud fra, at politiet er deres ansvar bevidst – det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om de er – og at dem, der sidder og disponerer, selvfølgelig skal have et ekstra øje på, at det ikke får en negativ konsekvens, at der ikke er et udkørselssted. Så der skal man jo sikre sig, at bilerne er placeret, så man også kan dække de tyndt befolkede områder. Og det har vi vel begge to en interesse i at holde øje med. Altså, det her skal jo ikke være en dårlig dagsorden. Det skal være en dagsorden om at bruge ressourcerne bedst muligt, men selvfølgelig også at kunne rykke hurtigt ud.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Marlene Harpsøe for en sidste kommentar. Værsgo.

Kl. 13:25

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ministeren for at stille op til det her. Altså, det er jo en sag, som vi på ingen måde er færdig med efter igen at have stillet spørgsmålet til ministeren om det her i Folketingssalen.

Men jeg kunne bare godt tænke mig at vide, hvad processen er fra nu af – altså først i forhold til at ministeren meget gerne vil have mere lokal polititilstedeværelse og et opgør med 2007-reformen,

men også i forhold til at sikre sig, at der rent faktisk er lokal tilstedeværelse af politiet, også i de tyndtbefolkede områder i Nordsjælland.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

En ting er den konkrete plan i Nordsjælland, som man kan diskutere isoleret set. Det er selvfølgelig helt forståeligt, at vi gør det. Og så er der jo hele Danmark generelt, hvor jeg gerne vil kigge på det her. Det er også derfor, at jeg har sagt, at jeg ikke har konkrete handlinger klar nu, for jeg har jo indledt en dialog med politiet om forslag, og jeg har selvfølgelig også tænkt mig, at vi i forligskredsen skal diskutere, hvordan vi kunne gøre det her.

Altså, jeg er jo startet med ligesom at komme med et anslag og sagt, at jeg har en plan om og en vision om, at vi skal have politiet tættere på. Og det skal vi have alle mulige gode kræfter til at arbejde sammen om, og det glæder jeg mig til at diskutere videre.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Næste spørgsmål er til justitsministeren fra hr. Claus Kvist Hansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:26

Spm. nr. S 562

4) Til justitsministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF):

Anser ministeren det som en hensigtsmæssig demokratisk udvikling, at der på de sociale medier foregår en nærmest systematisk censur, særlig når det er nationalkonservative holdninger, der fremføres?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:27

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Anser ministeren det som en hensigtsmæssig demokratisk udvikling, at der på de sociale medier foregår en nærmest systematisk censur, særlig når det er nationalkonservative holdninger, der fremføres?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for ordet, og tak for spørgsmålet. Det er jo en meget, meget vigtig problemstilling, der bliver rejst i det her spørgsmål.

De sociale medier er private virksomheder, som en udgangspunkt jo fuldstændig selv kan afgøre, hvilke ytringer der må deles på deres platforme. Samtidig er internettet jo for mange mennesker blevet det primære sted, hvor meninger udveksles. De sociale medier giver den enkelte borger en række nye muligheder for at ytre sig og for at modtage informationer. Det er blevet nemmere at komme til orde i den offentlige debat, men det indebærer jo desværre også, at der er behov for at forhindre, at bl.a. hadefuld tale blive spredt på de sociale medier. Det kan være offentlig tilskyndelse til vold mod en befolkningsgruppe – og mon ikke også, at mange af os herinde egentlig glæder os over, at vi ikke læser alt det, der skrives om os, bare for humørets skyld.

Så anerkender jeg også fuldt ud, at de sociale mediers rolle i den offentlige debat kan give anledning til overvejelser i forhold til ytringsfriheden. Der er tale om særdeles vanskelige spørgsmål, som jeg tror vi må indstille os på at der bare ikke findes lette løsninger på. Regeringen har jo sammen med et bredt flertal af Folketingets partier nedsat en Ytringsfrihedskommission. Kommissionen skal vurdere ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark og skal f.eks. se på de sociale medier og deres betydning for ytringsfriheden; det er jo en del af det kommissorium, vi har lavet i fællesskab.

Nu synes jeg selvfølgelig, at vi skal afvente, at Ytringsfrihedskommissionen færdiggør sit arbejde, og jeg er helt overbevist om, at kommissionens vurderinger og anbefalinger vil udgøre et solidt fundament for den videre politiske debat om ytringsfrihedens udfoldelse i Danmark – og herunder ikke mindst på de sociale medier, der jo er blevet vores nye forsamlingshus på et eller andet punkt.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 13:29

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Jeg er for så vidt enig med ministeren i hans opfattelse af, at det jo er private virksomheder, og at private virksomheder et langt stykke hen ad vejen kan gøre, hvad de har lyst til, og i et vist omfang regulere debatten, som de har lyst til. Det er også derfor, jeg ikke har stillet spørgsmålet som et skriftligt spørgsmål, for så ville der komme et korrekt juridisk svar tilbage i den retning, som ministeren så har oplyst.

Men det, der er det interessante her, er, at for det første spørger jeg til ministerens holdning – om ikke hans personlige holdning, så i hvert fald hans holdning som minister for ytringsfrihed – altså hvordan han ser på det forhold, at på eksempelvis Facebook og Youtube er det sådan, at det, som i dag jo reelt er ytringsfrihedens værktøj, nemlig de sociale medier, tilsyneladende er underlagt en form for systematisk censur. Og jeg må tilstå, at da jeg først udtænkte det her spørgsmål, var jeg faktisk ikke engang klar over, at problemet var så voldsomt, som det så viser sig at være. Og når jeg tænker tilbage på en kampagne, som eksempelvis De Konservative kørte for få år siden, om naziislamisme – en kampagne, som jeg i øvrigt bakker fuldstændig op – kan jeg være i tvivl om, om ikke lige præcis de ord og sætninger, der blev anvendt, ville blive bortcensureret i dag. Der dukker rent ud sagt så mange absurde eksempler op på censur, at jeg synes, det fortjener lidt mere end den der lidt bløde tilgang til tingene, som ministeren har.

Eksempelvis kan jeg nævne, at en person har citeret Ungarns premierminister Viktor Orbán direkte og får 30 dages karantæne. En person har citeret Anker Jørgensen direkte, vores gamle statsminister, for engang i 1970'erne at have sagt, at han var bekymret over antallet af fremmede i Danmark. Det gav 30 dages karantæne. Listen er lang, og de her karantæner, tilhold og forbud er af en karakter, hvor det faktisk giver en skævvridning af debatten, og jeg vil godt lige udfordre ministeren en lille smule mere på, hvad ministeren egentlig synes om det.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Rent politisk mener jeg sådan set, at ytringsfriheden skal have meget, meget vide rammer, og jeg tror, det er den måde, vi bedst sikrer et samfund på, så der ikke lige pludselig sker nogle meget, meget voldsomme ting eller overgreb, fordi folk ikke kan komme til orde.

Jeg tror, det er helt ufatteligt væsentligt, at folk får lov til at komme ud med det, de sidder med.

Så skal der selvfølgelig et eller andet sted være en kant, og det går jeg også ud fra vi er enige om. Jeg synes jo også, at Facebook burde censurere noget, men jeg synes, man skal være meget åben, og jeg synes ikke, man skal være ret restriktiv. Lad folk diskutere, for det tror jeg er sundest for et samfund.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 13:31

Claus Kvist Hansen (DF):

Det er jeg selvfølgelig glad for. Så mangler vi jo bare at få – hvad skal vi sige – flødeskummet på kagen, nemlig: Hvad vil ministeren så egentlig helt konkret gøre? Hvordan vil ministeren sende det signal til ejerne og administratorerne af de sociale medier ude i den store verden og sige: Kære venner, i Danmark har vi altså det her synspunkt, og det har I på en eller en måde om ikke at efterleve, så i hvert fald at tage ad notam, og vi forventer, at det frie ord fortsat kan blomstre på de sociale medier? Vil ministeren gøre det, og hvordan vil han gøre det? Kan ministeren måske uddybe det lidt?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil forholde mig til, at vi har nedsat en ytringsfrihedskommission, og jeg ser faktisk meget frem til, hvilket bud de kommer med angående de sociale medier. For det her er svært.

Vi kan jo vende den om. Nu diskuterer vi lige i de her dage, at man har set på Facebook, at man nærmest kan bestille tyveri af bestemte varer, og at der sælges stoffer og sådan noget. Det er jo direkte ulovligt, og der har vi vel en fælles holdning om, at den slags ting skulle der gerne lukkes ned for. Så det skal være en diskussion, hvor vi alle sammen taler om ytringsfrihed, men man må selvfølgelig også respektere, at vi har med private virksomheder at gøre. Og så har vi en ytringsfrihedskommission, og jeg ser meget frem til, hvad den kommer med.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Der er et spørgsmål mere fra hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 13:33

Claus Kvist Hansen (DF):

Altså, jeg hører jo, hvad ministeren siger, og vi er fuldstændig enige om, at der, hvor det handler om regulær kriminalitet, som er et aktuelt emne i de her dage – hælervarer, bestilling af forbrydelser, hadefulde ytringer, fornærmelser og alle de her fuldstændig klokkeklare lovovertrædelser – er der ikke nogen tvivl om, at der skal ske en eller anden form for censur, fjernelse af opslag, lukning af Facebook-grupper osv.; det er fint.

Men der, hvor det jo kører i grøften, er, når der sidder et holdningspoliti eller i hvert fald en holdningskontorchef, eller hvad man nu kan kalde ham, hos Facebook og siger: Den der ytring bryder jeg mig ikke om, den går i en bestemt retning, og derfor slukker vi simpelt hen bare for debatten. Det kan efter min mening slet ikke sammenlignes med klokkeklare lovovertrædelser. Og det, der jo så gør det ekstra absurd, er jo, at hvis du er i tvivl om, hvordan loven hænger sammen, så kan du gå hen og læse i loven og få det forklaret,

men de adfærdsregler, som man så tilsyneladende overtræder på Facebook, er der ikke, og ingen ved, helt præcis hvor grænsen går for, hvad man kan sige, og hvad man ikke kan sige. Men det, folk jo så kan konstatere, er, at der i hvert fald er nogle buzzwords, og der er nogle billeder og opslag og nogle sammenhænge, hvor hammeren så falder. Jeg synes ikke, det er helt fair at sammenligne holdningstilkendegivelser med klokkeklare lovovertrædelser.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, sidste svar.

Kl. 13:34

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det var sådan set heller ikke min intention; det var bare for at give et eksempel på, at der er nogle ting, som det giver sig selv at der skal lukkes ned for, og så er der selve diskussionen om det andet.

Jeg tror, at det her løses bedst ved, at vi åbner munden og diskuterer det og ligesom får sendt et signal også til de private udbydere bag det her og får sagt, at det er den tradition, vi har i Danmark, og at grunden til, at det her samfund faktisk hænger fornuftigt sammen, og at vi ikke ser nogle alt for voldsomme ting ske, jo er, at vi kan få luft for vores holdninger og sige, hvad vi mener, tænker og tror. Det tror jeg er helt afgørende for, at vi fortsat har et Danmark, hvor åndsfriheden kan herske. Lad dog folk sige, hvad de tænker og mener – det tror jeg vi får det bedste samfund ud af.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:35

Spm. nr. S 572

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvordan vil ministeren ændre politireformen som beskrevet i artiklen »Pape ønsker mere lokalt politi i opgør med politireform« på www.berlingske.dk den 8. februar 2018?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:35

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Hvordan vil ministeren ændre politireformen som beskrevet i artiklen »Pape ønsker mere lokalt politi i opgør med politireform« på www.berlingske.dk den 8. februar 2018?

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:35

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det havde jeg ikke noget entydigt svar på i sidste uge, det har jeg heller ikke i dag, og det har jeg heller ikke næste uge. Men som jeg tidligere har sagt, er det afgørende for mig, at danskerne føler sig trygge. Borgerne skal vide og de skal føle, at politiet er nært, både fysisk og i deres bevidsthed.

Som jeg også tidligere har nævnt, har der i de senere år været stort fokus på modernisering og øget professionalisering i dansk politi. Det har været en helt nødvendig proces, sådan at politiet i dag er blevet bedre rustet til at møde et stadig skiftende kriminalitetsbillede. Det er heller ingen hemmelighed, som jeg også har sagt tidligere

i dag, at dansk politi har været hårdt spændt for, og vi har trukket store veksler på vores politifolk, bl.a. i forbindelse med indsatsen mod terror, grænsebevogtning og bandeindsats. Det er alt sammen indsatser, som jeg synes, vi skal være stolte af.

Det, jeg så samtidig giver udtryk for, er, at borgerne jo uundgåeligt også har mærket, at der er blevet brugt mange ressourcer på de indsatser. Det betyder bl.a., at der er borgere, der i nogle tilfælde føler, at politiet er kommet længere væk. Og derfor skal der tænkes i nye baner, så vi kan fortsætte den modernisering af politiet, der er nødvendig, så vi stadig væk og hele tiden har et stærkt og tidssvarende politi, samtidig med at borgerne oplever politiet som nærværende og tryghedsskabende.

Som det også fremgår af den artikel, som spørgeren henviser til, er det min ambition for 2018, at vi får taget hul på den her opgave. Det kræver et grundigt forarbejde, i stedet for at vi bare sætter en masse i gang. Så lad os nu lige få undersøgt det ordentligt. Det forarbejde har jeg bedt Rigspolitiet om at gå i gang med. Og jeg vil ikke stå her og udstikke meget håndfaste retningslinjer for, hvilke tiltag der konkret skal tages, inden arbejdet for alvor går i gang.

For mig er det vigtigt, at vi går til det her med et åbent sind. Nu får jeg nogle forslag, nogle ideer. Så er det min tanke, at vi skal diskutere det i politiforligskredsen, og så finder vi forhåbentlig nogle gode former for, at vi får politiet det skridt tættere på borgerne, som jeg tror vi deler ønsket om.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:37

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for besvarelsen. Det sidste er vi i hvert fald fuldstændig enige om, nemlig at vi skal have et politi, der er tættere på borgerne, og meget gerne et politi, der er væsentlig stærkere, end politiet er i dag. Det synes jeg er fornuftigt. Det kan også være fint nok, at vi diskuterer det løbende i politiforligskredsen, men noget af det, der virkelig interesserer mig ved det, ministeren var ude og sige – jeg tror, det var i jyske og fynske medier, hvor der var givet et meget stort interview i avisen Danmark – var netop om, hvordan man organiserede dansk politi. Nu fandt jeg lige artiklen frem og vil citere fra den:

»Justitsminister Søren Pape Poulsen vil nu gøre op med den politireform, der i 2007 gjorde 54 politikredse til 12 og satte gang i effektiviseringsiver, lukkede små politistationer og gjorde landbetjenten til en udrykningstruet race.«

Det synes jeg var spændende. Det er jo første gang i 10 år, at man har kunnet snakke om, at noget skulle gøres på en væsentlig anden måde end det, man ligesom tidligere fra regeringens side, også tidligere regeringer, inden ministeren blev minister, har signaleret.

Så mit spørgsmål er sådan set meget simpelt: Ser ministeren noget behov for, at man gennemfører en ny politireform, eller vil der alene være tale om tilpasninger inden for det, der er rammen i dag?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Min umiddelbare tilgang vil være, at med de forandringer, politiet har været igennem, og det, de har oplevet de senere år, er det måske ikke en ny kæmpe organisatorisk proces, vi skal udsætte dem for, men måske i stedet for sige: Hvordan er det, vi kan gøre nogle ting anderledes, når nu betjentene er kommet tilbage i kredsene, når nu vi uddanner flere betjente? Der har vi igen, tror jeg, langt hen ad vejen nogle sammenfaldende synspunkter. Hvordan er det så, vi kan orga-

nisere arbejdet, sådan at politiet kommer tæt på – selvfølgelig samtidig med at vi får mest muligt ud af det, politiet kan, og får brugt deres ressourcer rigtigt?

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:39

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg vil meget gerne have, at ministeren sådan konkretiserer det yderligere, altså kommer tættere på. For jeg er enig i overskrifterne – det, der bliver diskuteret i svaret på spørgsmålet, er jo meget i over-skriftsform. Men det kunne jo være fint, hvis regeringen havde nogle pejlemærker, hvor man sagde, at lige præcis det her synes vi er vigtigt. Nærpolti vil vi prioritere, landbetjente eller det kriminalpræventive arbejde. Er det alle delene, eller er det patruljer på hjul? Skal det alene være det, eller skal der være færre eller flere politikredse? Altså, kunne ministeren bare sige et eller andet, der er mere konkret end det, der ligger i svaret?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Spørgeren har ret i, at det meget er overskrifter og holdningstilkendigelser, jeg er kommet med, for det vil jeg også have lov til som minister og som politiker, nemlig at sige, hvor jeg godt kunne tænke mig at komme hen. Det vil jeg også have lov til at gøre uden nødvendigvis at have ti forslag til, hvad jeg så gør helt konkret. Det vil jeg gerne bede nogle om at komme med forslag til og diskutere.

Jeg har før nævnt det nye tiltag, som vi jo så her for nylig i Midt- og Vestjyllands Politi, med nogle af de mobile politistationer, ikke at forveksle med dem, vi kender her fra København, men nogle mobilstationer, der kan noget mere, og som kan være rundtomkring forskellige steder i kredsene. Det kunne jeg godt tænke mig noget mere af.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 13:40

Peter Kofod Poulsen (DF):

Er ministeren enig med mig i, at der er nogle ting, man gør i dansk politi, som man burde centralisere, samtidig med at der er andre ting, som burde være langt mere borgernært i dag, altså hvor man burde organisere det i nogle mindre enheder, så borgerne følte, at det kom langt tættere på? Øvelsen går måske i virkeligheden ud på, at man på den ene side siger, at her har man noget, der er meget specialiseret – det kan man ikke have i alle politikredse, det skal man ikke have, det kan for så vidt ligge ét sted – men på den anden side er der også noget, som man har for lidt af i dag, og som man kunne have et ønske om at sprede meget mere ud lokalt i politikredsene.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

På det abstraktionsniveau, som spørgeren er på her, så tror jeg nok, at jeg er enig. Vi har de særlige efterforskningsfællesskaber som et godt eksempel, et i øst og et i vest, fordi det giver god mening, at

man samler nogle kompetencer der. Og så tror jeg samtidig, at spørgeren har en pointe – og det er lidt det, jeg lige så stille har været ude i hvert fald at lave anslag til – for jeg kan jo også konstatere, at der er borgere, der føler, at politiet er kommet længere væk. De ser dem for sjældent. Og hvordan er det, vi bringer det tættere på? Jeg glæder mig til, at det her arbejde forhåbentlig skal munde ud i noget positivt omkring det.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er sluttet.

Kl. 13:42

Spm. nr. S 560

6) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF):

Hvad er ministerens holdning til at indgå en bilateral aftale med Uganda og Rwanda om at modtage migranter og afviste asylansøgere fra Afrika i stil med Israelmodellen, hvor modtagerlandet får 5.000 dollars og hver migrant eller afviste asylansøger får 3.500 dollars og flybilletten betalt?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen af 24. januar 2018 på tv2.dk »Israel vil smide 40.000 afrikanere ud af landet«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse op.

Kl. 13:42

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til at indgå en bilateral aftale med Uganda og Rwanda om at modtage migranter og afviste asylansøgere fra Afrika i stil med Israelmodellen, hvor modtagerlandet får 5.000 dollars og hver migrant eller afviste asylansøger får 3.500 dollars og flybilletten betalt?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:42

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Tak for det. Jeg har jo forstået det sådan, at der netop er indgået en aftale, som indebærer, at Uganda og også Rwanda mod betaling modtager afrikanske statsborgere, uanset hvilket land de ellers oprindeligt kommer fra. De pågældende afrikanske statsborgere får så flybilletten og modtager også et kontant beløb.

Jeg har kun et helt, helt overordnet kendskab til aftalerne, og det er vist heller ikke offentligt kendt, hvad der nærmere er af indhold i de her aftaler, og jeg vil derfor heller ikke gå meget mere ind i detaljerne omkring det her i dag, andet end at jeg kan sige, at jeg tror – det er i hvert fald, hvad jeg hører – at ordningen ikke sådan fungerer helt uden problemer.

Men jeg vil gerne sige, at vi skal gøre, hvad vi overhovedet kan, for at holde gang i udsendelserne af dem, der f.eks. er afviste asylansøgere. Det er en meget, meget høj prioritet for regeringen og selvfølgelig også for mig. Der gøres derfor også allerede nu en meget stor indsats, og vi har faktisk også opnået gode resultater, men jeg vil sige, at vi også skal være meget åbne over for de nye ideer, der måtte være rundtomkring. Vi kan selvfølgelig godt hjælpe udlændinge, der har ophold i tredjelande, tilbage til deres pågældende land, men en ordning, hvor man med tvang sender personer ud til et tredjeland, hvor de ikke har nogen tilknytning, og hvor der heller ikke er

nogen garanti for deres videre skæbne, tror jeg nok vi skal overveje meget nøje, inden vi går i krig med.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg faktisk gerne vil se nærmere på den israelske ordning, og jeg vil selvfølgelig også gerne overveje, om der er noget i den ordning, vi kan bruge i den sammenhæng. Men umiddelbart vil jeg sige, at det ser ud, som om der er en række udfordringer ved det.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 13:44

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Det var jo sådan lidt på den ene side og lidt på den anden side. For jeg hører ikke ministeren afvise noget, men man stiller sig skeptisk over for det, fordi der angiveligt skulle være nogle udfordringer. Jeg har været inde at søge lidt frem, hvad det så er for nogle udfordringer, og jeg må tilstå, at de udfordringer, jeg har kunnet finde frem, fremgår af enkelte interviews med – tilgiv mig, hvis jeg tager fejl – jeg mener, det var personer fra Eritrea, som var utilfredse med forholdene i Uganda, fordi de havde svært ved at finde arbejde, og det mente man at man var blevet lovet.

Så tænker jeg jo, at det er sådan forholdsvis, undskyld mig, lidt billigt sluppet, kan man sige, hvis det er de eneste udfordringer med at blive sendt tilbage til et område – det er godt nok et lidt udstrakt geografisk område – der dog er inden for en kulturkreds, hvor man måske hører lidt hjemme. I det lys tænker jeg da at de beskrevne udfordringer er af en behersket karakter, når man trods alt ser på, hvilke fordele det kan have, altså både helt konkret og praktisk med, at der er nogle mennesker, som vi ikke kan have eller ønsker at have her i Danmark, som så får en mulighed for at komme hjem og endda med penge på lommen, men også med det signal, der siger, at hvis dit eget hjemland stiller sig på bagbenene – det er der jo desværre eksempler på – så er det altså ikke nogen garanti for, at man ikke bliver sendt tilbage til et andet sted. Der tænker jeg også, at signalværdien og den praktiske værdi er så massiv, at jeg da ville håbe, at ministeren var sådan lidt mere glødende entusiastisk i forhold til det her forslag. Det kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:46

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror egentlig, jeg kan sige det så enkelt, at jeg hele tiden er på jagt efter nye gode ideer på det her område. For vi kan ikke være tjent med, at der er mennesker i Danmark, som ikke har ret til at være her, og som jo på en eller anden måde kan modsætte sig at blive udsendt, fordi det hjemland, som de ellers skulle hjem til, nægter at tage imod egne statsborgere, medmindre de rejser frivilligt hjem. Det kan vi jo ikke være tjent med, og derfor er jeg også hele tiden på jagt efter at få lirket låsene op, så vi netop kan få sendt folk, der ikke har ret til at være i Danmark, ud, og det er bl.a. også derfor, at jeg egentlig bruger mere og mere af min tid på hjemsendelses- og udsendelsesaftaler med nogle af de her lande, som der er tale om.

Så derfor vil jeg bare sige det så enkelt, at jeg da synes, vi skal stille os åbne over for de ideer, der måtte være rundtomkring, og de ting, som man gør i andre lande. Dermed ikke være sagt, at det her måske lige er den fikse og færdige løsning for os, men jeg vil gerne være med til at undersøge det nærmere.

Kl. 13:47

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 13:47

Claus Kvist Hansen (DF):

Jeg er heller ikke sikker på, at israelerne egentlig synes, at det her er en fiks og færdig løsning, men det var den løsning, man så fandt frem til. Vi må jo også huske på, at Israel måske også har en historie, som gør, at man simpelt hen er nødt til at finde løsninger, der virker, og man har måske også, uden at jeg overhovedet ved noget om det, en tradition for, at man er lidt mere kontant i sine krav og sine ønsker, og den her model har man så udtænkt, og set fra Israels side virker den jo i hvert fald.

Jeg tænker jo: Behøver vi at komme helt derhen for Danmarks vedkommende, hvor vi er i endnu større vanskeligheder og problemer, end vi er i forvejen, før man aktivt, eksempelvis fra ministerens side, går ind og afprøver den her mulighed og siger: Hvis det her kan lade sig gøre, skulle vi så ikke prøve at afsøge det, skulle vi ikke prøve at finde ud af, om det er en realistisk mulighed på den lange bane? Så jeg efterlyser stadig væk lidt boblende entusiasme fra ministerens side i forhold til det her forslag. For jeg synes rent faktisk, at det er en spændende tanke. Tak.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo.

Kl. 13:48

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Som sagt undersøger jeg jo alt på det her område og prøver på at afdække de gode ideer, der er rundtomkring, og hvis der er nogle ting, der fungerer godt i nogle lande, så skal vi lære af det. Så det er jo sådan set, hvad jeg kan sige i dag. Men når jeg nu ser på den her model, kan jeg godt se for mig, at der er nogle vanskeligheder i det, og der er også nogle internationale spilleregler, som vi selvfølgelig skal overholde. Men lad os kigge på det, ligesådan som vi kigger på alt andet, og lad os så glæde os over, trods alt, at der bliver sendt rigtig mange ud af landet hvert år. Men at vi har en udfordring tror jeg godt vi kan være enige om.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 13:49

Claus Kvist Hansen (DF):

Det er vi i hvert fald helt enige om. Så er jeg også nødt til lige her på falderebet at spørge ministeren: Hvad vil ministeren helt konkret gøre? Vil ministeren helt konkret spørge Israel, hvordan man har gjort? Vil man helt konkret gå til Uganda og Rwanda og eventuelt andre interessante lande for at høre, om det kunne være noget her? Eller hvordan vil man helt konkret gribe den her sag an?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Det sidste svar fra ministeren.

Kl. 13:50

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne prøve at afdække, hvad det er, israelerne gør i den her forbindelse.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til sundhedsministeren af hr. Jan Erik Messmann, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:50

Spm. nr. S 500 (omtrykt)

7) Til sundhedsministeren af:

Jan Erik Messmann (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at retningslinjer fra Statens Serum Institut gør det forbudt at støvsuge i en tandlægeklinik, når Statens Serum Institut ingen evidens har for, at smitte spredtes gennem støvsugning?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:50

Jan Erik Messmann (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at retningslinjer fra Statens Serum Institut gør det forbudt at støvsuge i en tandlægeklinik, når Statens Serum Institut ingen evidens har for, at smitte spredtes gennem støvsugning?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:50

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Statens Serum Instituts retningslinjer er udarbejdet med henblik på at hindre smittespredning og dermed også udvikling af infektionssygdomme. På steder, hvor man foretager en sundhedsfaglig behandling, kan der være andre krav til rengøring, som gør sig gældende, end i vores eget private hjem.

Jeg tror, at det ville blive sådan en meget teknisk besvarelse, hvis man ligesom skal gå ind i den der diskussion om afvejning og hensyn, der ligger bag Seruminstitutts infektionshygiejniske retningslinjer for tandklinikker og de anbefalinger, som man kommer med. Det er et arbejde, som både Tandlægeforeningen og tandeksperter har været inddraget i, og de har helt sikkert en bedre viden på det her område, end jeg i hvert fald har.

Men når det er sagt, synes jeg også ligesom spørgeren, at det lyder meget omstændeligt, hvad mange tandklinikker oplever i dag, og derfor har jeg også bedt Seruminstituttet om at se på reglerne – og det kommer ministeriet og jeg også til – selvfølgelig med et blik for patientsikkerheden, men også med et blik for, hvad der er nødvendigt og realistisk for tandklinikkerne at efterleve. Det skal også være klart, hvad reglerne er, for der er stor forskel på opfattelsen af det i dag, og reglerne skal også være sådan, at de giver mening i den praktiske hverdag.

Den øvelse er netop blevet sat i gang, og jeg ser frem til, at vi forhåbentlig så også kan få nogle regler, der er til at forstå, og som giver mening ude på tandklinikkerne og er mindre bureaukratiske end det, vi oplever i dag.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Messmann.

Kl. 13:51

Jan Erik Messmann (DF):

Det håber jeg bestemt også, for det risikobaserede tilsyn er vedtaget af et bredt politisk flertal. Ønsket med det risikobaserede tilsyn er at

sikre patienternes sikkerhed. Men det har næppe været meningen med lovgivningen, at der kun må vaskes gulv på tandklinikker og ikke støvsuges.

Ifølge Anette Lykke Petri, der er enhedschef og overlæge i Styrelsen for Patientsikkerhed, skyldes støvsugeforbuddet, at patienter skal udsættes for mindst mulig smitterisiko. Derfor er der stillet krav om, at der ved tandbehandling, hvor der er risiko for blødning og dermed bakterier i blodbanen, skal være sterile instrumenter, fordi de er i tæt kontakt med blodbanen.

Et af kritikpunkterne er, hvordan Statens Serum Institut har målt, at der er en forøget risiko for at smitte spredes gennem støvsugning, særlig fordi der ikke synes at være et forbud imod fejning. Det kan være med til at skabe forvirring. Jeg går vel ud fra, at der ikke bliver støvsuget, mens der er patienter i lokalet, og spørgsmålet er, om et støvsugeforbud reelt giver patienter større sikkerhed, eller om der blot er tale om bureaukrati, for selv om der bliver vasket gulv, skal der støvsuges eller fejes på et tidspunkt. Man kan ikke bare blive ved med at vaske gulv uden at fjerne støvet, for så hvirvler man bare det gamle støv op. Jeg tænker, at der ikke kan være tale om et totalforbud mod støvsugning.

Det er rigtigt nok, at støvsugere kaster støv med små partikler op i luften, men så kan man vælge en støvsuger med et Hepa-filter eller et andet specialfilter, der sikrer, at støv ikke bliver hvirvlet op i luften. Eller endnu bedre: Man kan vælge en centralstøvsuger, som jeg selv har, for så får man slet ikke noget støv ud i den anden ende. Disse løsninger vil under alle omstændigheder være bedre end fejning. Tænker ministeren ikke, at der kan udstikkes mindre restriktive retningslinjer i forhold til støvsugning på tandklinikker fremover?

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:54

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jo, det tænker jeg på mange måder der kan, og det var også det, jeg forsøgte at sige i min første besvarelse. Noget af det her bunder jo i, at det, som spørgeren også peger på, nemlig anbefalingerne, i det risikobaserede tilsyn er blevet gjort om til målepunkter, og dermed har de jo ændret karakter fra at være anbefalinger til at være noget, man måler på.

Det har skabt en ret stor forvirring derude om, hvad det så egentlig er, man skal holde sig til, og det har vi behov for at der skabes klarhed om. Det arbejde er sat i gang, også på baggrund af det spørgsmål, som spørgeren har stillet, men også andre gode henvendelser, der er kommet, omkring sagen, fordi det er vigtigt at få fokus på, at noget, der egentlig er tænkt anderledes, kan møde virkeligheden på en anden måde end det, der egentlig var intentionen. Det kan vi se her, og det er derfor, vi også skal sikre, at de her regler både er forståelige med hensyn til patientsikkerheden, men selvfølgelig også giver mening i virkeligheden.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jan Erik Messmann.

Kl. 13:54

Jan Erik Messmann (DF):

Tak. Så ser jeg frem til, at der naturligvis sker noget, når ministeren siger, som hun gør. Så foreløbig tak for det.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til sundhedsministeren af hr. Jan Erik Messmann, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:55

Spm. nr. S 501 (omtrykt)

8) Til sundhedsministeren af:

Jan Erik Messmann (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Statens Serum Institut stiller krav om sterilpakning af undersøgelsesinstrumenter, der bruges invasivt, selv om instrumenterne håndteres af usterile handsker i et usterilt miljø?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:55

Jan Erik Messmann (DF):

Vi er inde på det samme område, for hvad er ministerens holdning til, at Statens Serum Institut stiller krav om sterilpakning af undersøgelsesinstrumenter, der bruges invasivt, selv om instrumenterne håndteres af usterile handsker i et usterilt miljø?

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:55

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes, det her spørgsmål adskiller sig fra det første spørgsmål i den forstand, at vi ikke taler om ting, der foregår i et rum, men at vi taler om instrumenter, som du og jeg og alle andre danskere får ind i munden, hvis vi går til tandlæge, og som også kan komme i kontakt med blodbanerne. Det er jo sådan set også det, der er baggrunden for de regler, der er på området. Som jeg har fået det forelagt, handler det jo om, at de fleste procedurer for behandling i mundhulen indebærer en risiko for blødning og dermed også en kontakt til det underliggende væv og blodbanen. Derfor vil de her instrumenter, også selv om de håndteres af personer, der bærer handsker, stadig væk være sterile på den del, du og jeg og alle andre danskere får i munden, og de vil i modsætning til handskerne ofte komme i berøring med det underliggende væv og blodbanen. Derfor er det vigtigt, at instrumenterne er sterile.

Steriliseringen af instrumenterne betyder i praksis, at alle mikroorganismer dræbes. Det er jo det, der er forskellen i forhold til desinfektion. Den er, at vi med desinfektionen faktisk kan se, at nogle bakterier er blevet modstandsdygtige og har udviklet resistens, og andre går simpelt hen ikke væk i tilstrækkelig grad ved desinfektionen. De bliver til gengæld dræbt i en sterilisationsproces. Derfor er der jo den her skelnen. Det er netop for at undgå, at MRSA eller multiresistente bakterier eller andre typer af bakterier, f.eks. stafylokokker eller andet, kan sprede sig fra én patient til en anden patient, selv om instrumenterne er blevet desinficeret. Så det er et hensyn til patientsikkerheden, som ligger bag de retningslinjer, der er på området.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jan Erik Messmann. Værsgo.

Kl. 13:57

Jan Erik Messmann (DF):

Tak for det. Formålet med det risikobaserede tilsyn er jo at sikre patienternes sikkerhed. Det er godt, at vi har et tilsyn, og vigtigt, at det risikobaserede tilsyn, som tilsynet selv redegør for, har fokus på de områder, hvor risikoen for fejl er størst.

Ifølge tilsynet opstår mange fejl i sundhedsvæsenet i overgangen mellem sygehuset, egen læge og kommunen, samtidig med at prøvesvar og medicin skal følge med. Tilsynet har således fokus på de områder, hvor risikoen for fejl er størst, og hvor der allerede ligger dokumentation herfor. Derfor undrer det mig, at tilsynet i sagen vedrørende kravet om sterilpakning af undersøgelsesinstrumenter vælger en meget restriktiv linje uden at have fastlagt en kvantificeret risiko, og uden at tilsynet dermed er i stand til at dokumentere, at der er en effekt af, at undersøgelsesinstrumenter skal være sterilt indpakke. Vi ved således ikke, om kravet vil føre til, at vi ser, at en uønsket høj patientrisiko nedbringes.

I sundhedssektoren står evidens centralt som dokumentation for, at tiltag forbedrer patientsikkerheden på f.eks. tandplejeområdet. Det vil sige, at det er vigtigt, at der er sammenhæng mellem en fastlagt patientrisiko og det, at de tiltag, som gennemføres, har en effekt i forhold til at nedbringe risikoen for patienterne. Det kan tænkes, at det risikobaserede tilsyn gennem kravet om sterilpakning af undersøgelsesinstrumenter ønsker at undersøge, om kravet har en effekt, og efterfølgende ønsker at evaluere, men der bliver jeg tvivl om, hvorvidt det er inden for tilsynets opgaverammer.

Jeg bifalder i stil med alle danskere et uafhængigt tilsyn inden for sundhedsvæsenet, men når det er sagt, synes jeg også, det er vigtigt, at tilsynet prioriterer de opgaver, hvor der allerede er evidens for at der er problemer. Det er vigtigt, for ellers bliver tilsynet unødvendigt bureaukratisk, og der pålægges krav, der gør det omkostningstungt at drive f.eks. en tandlægeklinik, uden at patienternes sikkerhed forbedres. Mener ministeren, at der er fundet en fornuftig balance mellem kravet om sterilindpakning af undersøgelsesinstrumenter på den ene side og hensynet til ikke at pålægge tandlæger omkostningstunge tiltag på den anden side? Tak.

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 13:59

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Ja, jeg synes faktisk, at det på det her område er vigtigt netop at have patientsikkerheden i fokus. Det er jo derfor, der netop er et krav om sterilisation af de instrumenter, som du og jeg og andre danskere får i munden, når vi går til tandlæge. Der er ikke krav om sterilisation af f.eks. de der ting, der bruges, hvis man skal have en røntgenundersøgelse, eller mundspejlet, som ikke kan lave hul og dermed skabe adgang til blodbanen. Det er jo ud fra det her hensyn, og vi kan se, at ikke bare multiresistente bakterier, men også stafylokokker og andre typer ikke altid bliver dræbt i en desinfektionsproces. Det er derfor, man kræver sterilisation, så der ikke sker smitte fra den ene patient til den anden patient.

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:59

Jan Erik Messmann (DF):

Ja, det er også helt korrekt, men man har nøjagtig det samme problem på gynækologiske klinikker. Der har man også risikoen for, at det går i blodbanen, og der har man heller ikke det der med, at autoklavebehandlede instrumenter skal indpakkes. Men tusind tak for svaret.

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Vi siger tak til ministeren, og tak til hr. Jan Erik Messmann.

Vi trækker lige vejret, da dialogen under spørgsmål 8 var kortere end forventet, og vi glæder os til at se den næste spørger lige om et øjeblik. Jeg kan se, at det ikke nytter at gå videre til spørgsmål 10 lige nu, for det er den samme spørger og den samme minister. Vi mangler Bjarne Laustsen.

Jeg tror, vi er nødt til sige, at det ikke kan lade sig gøre at gennemføre spørgsmål nr. 9 og spørgsmål nr. 10, medmindre det var skyggen af et folketingsmedlem, jeg lige så ude på gangen. Det var det ikke.

Vi undskylder over for ministeren, at der ikke er nogen spørgsmål til ham i dag, og vi opfordrer så hr. Bjarne Laustsen til at stille spørgsmålene igen i næste uge.

Hermed er spørgetiden afsluttet, og der er ikke mere at foretage i det her møde. (*Spørgeren er kommet til stede*). Så vil jeg gerne sige, at vi genoptager mødet. Vi er kommet til spørgsmål 9, og jeg kan se, Socialdemokratiets medlem af Folketinget hr. Bjarne Laustsen er klar til at læse sit spørgsmål op for transport-, bygnings- og boligministeren.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 566

9) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvornår vil ministeren indfri sit løfte om at hæve broen over Elling Å ved hovedvej 40, således at der ikke bliver oversvømmelser i fremtiden?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:02

Bjarne Laustsen (S):

Jeg undskylder over for det høje Ting. Spørgsmålet lyder: Hvornår vil ministeren indfri sit løfte om at hæve broen over Elling Å ved hovedvej 40, således at der ikke bliver oversvømmelser i fremtiden?

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:02

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Som jeg har svaret spørgeren i et brev fra oktober sidste år, har Vejdirektoratet oplyst, at Frederikshavn Kommune i foråret 2017 har afsluttet etableringen af diger langs Elling Å, og Vejdirektoratet har monteret jernplader på brokonstruktionen, så vandet i Elling Å ikke kan løbe bag om digerne. Frederikshavn Kommune, Nordjyske Jernbaner og Vejdirektoratet er enige om, at digerne og jernpladerne på brokonstruktionen vil kunne klare en klimahændelse svarende til den i efteråret 2014, der skabte oversvømmelser i et større område af Elling by. Der synes dermed ikke at være et akut problem.

Jeg har derfor heller ikke, som spørgeren anfører, lovet, at broen skal hæves, men jeg har bedt Vejdirektoratet fortsat være opmærksom på udfordringerne ved Elling Å, da det ikke er acceptabelt, at der sker gentagne oversvømmelser af Elling. Vejdirektoratet og Frederikshavn Kommune undersøger derfor løbende, om der er yderligere tiltag, som der bør arbejdes videre med.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret. Nu har jeg haft lejlighed til at spørge, som også ministeren gør rede for, både den nuværende, men også den tidligere minister, og der var i den tidligere ministers tid ingen tvivl om, at der var behov for at gøre noget. Jeg anerkender jo fuldt ud, at den nuværende minister selv har været på besøg og besøgt forholdene, så det undrer mig lidt, at man er kommet frem til, at der ikke er noget behov. For nu stepper man jo op, og man har dæmmet op, således at områderne ikke bliver oversvømmet igen.

Men vi kan få en situation som den i 2014, hvor vandet simpelt hen ikke kunne komme væk, fordi det ikke kunne komme under det hul, der er under vejen, og det var derfor, der var en opstuvning langt tilbage i systemet. Der kan jeg forstå at Vejdirektoratet tidligere har sagt, at der var behov for at hæve vejen – jeg tror, man sagde, at det var det, man ville – men ellers kunne man jo sænke vandstanden i åen på det stykke. Der er altså forskellige muligheder. Nu forstår jeg så, hvis jeg forstår det korrekt, at der slet ikke er behov for at gøre noget som helst, fordi Frederikshavn Kommune selv har løst problemet. Er det rigtigt forstået?

Kl. 14:04

mune og Vejdirektoratet, har man ikke en stor frygt for, at der vil ske værre oversvømmelser end den, man så i 2014.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:07

Bjarne Laustsen (S):

Men jeg kan så også betro ministeren, at det var virkelig slemt, og at hullet slet ikke er dimensioneret til at tage alt det vand. Så spørgsmålet er, om dæmningerne kan holde så meget, som ministeren nu antyder, for vandet stod jo langt over vejen; det stod langt over hele hovedvej 40, og det var fuldstændig umuligt at komme igennem det område. Det er jo derfor, jeg synes, det er underligt, at kommunen løser sin del, mens staten så løber fra sit ansvar for at sørge for, at der er en ordentlig passage under hovedvej 40 ved Elling Å.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:05

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tror, hr. Bjarne Laustsen har misforstået noget. De tiltag, man har taget nu, vil efter alt at dømme kunne forhindre, at en oversvømmelse som den, vi så i efteråret 2014, opstår igen. Hvis man skal gøre yderligere tiltag, er det, fordi man frygter noget, der er endnu værre end det, vi så i efteråret 2014. Det, vi så i efteråret 2014, er løst med de tiltag, der er taget i dag.

Kl. 14:05

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Vi har jo løst udfordringen, sådan at hvis der kommer en tilsvarende opstuvning af vand, som der var i efteråret 2014, så vil de ting, der er gjort nu, kunne forhindre, at det fører til oversvømmelser i Elling. Hvis man tror, at vi inden for en årrække vil opleve noget, der er endnu værre end den engangshændelse, som vi oplevede der i 2014, så bør der kigges på yderligere tiltag. Men det tror jeg ikke der er den sådan enormt store frygt for.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til ministeren og hr. Bjarne Laustsen for spørgsmål og svar.

Så kan vi gå over til spørgsmål 10, der også er til transport-, bygnings- og boligministeren og ligeledes stilles af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:05

Kl. 14:05

Bjarne Laustsen (S):

Det overrasker mig meget, for man har jo givet tilsagn om at komme op og se på det. Det, som ministeren nu konkluderer, gør han jo ud fra en given situation. Det, man tog udgangspunkt i, var, at man var nødt til at gøre noget, at kommunen skulle gøre noget og lave noget klimasikring eller en dæmning, eller hvad man nu kalder det, og så skulle staten løse sin del i forhold til vejen. Hvor kommer det lige pludselig fra nu, at der overhovedet ikke er brug for at gøre noget som helst?

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:06

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Altså, der er jo som sagt gjort meget, og det, der er gjort, er gjort, for at en situation som den, man så i efteråret 2014, ikke skal gentage sig. Jeg har været oppe at besøge stedet, bl.a. fordi Frederikshavn Kommune gerne ville gøre opmærksom på, at hvis der opstod en endnu større oversvømmelse end den i 2014, så var de tiltag, man allerede dengang var i gang med at forberede, ikke nok. Så er spørgsmålet: Tror vi på, at der er en reel risiko for, at der vil ske en værre oversvømmelse end den i efteråret 2014? Hvis man har en meget stor tro på, at det vil ske, så bør man tage tiltag for at gøre yderligere. Men sådan som jeg forstår samtalen mellem Frederikshavn Kom-

Spm. nr. S 570

10) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvornår vil ministeren tage initiativ til at udbygge hovedvej 40 fra Ålbæk til Skagen, så vejen over Hulsig Hede bliver udbygget til en såkaldt to plus en-vej?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:08

Bjarne Laustsen (S):

Tusind tak. Spørgsmålet lyder: Hvornår vil ministeren tage initiativ til at udbygge hovedvej 40 fra Ålbæk til Skagen, så vejen over Hulsig Hede bliver udbygget til en såkaldt to plus en-vej?

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:08

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg stod jo også her i sidste uge og besvarede spørgsmål fra samme spørger om vejprojekter i det nordjyske, og jeg synes det, er meget positivt, at Socialdemokratiet er optaget af nye vejprojekter. Så skal vi bare have Socialdemokratiet til også at interessere sig for at finde den nødvendige finansiering – det kniber det

lidt mere med. Derfor vil jeg igen opfordre spørgeren og hans parti til ikke kun at tale om de mange ønsker, men også melde ind på opgaven med at finde de midler, som skal til, for at realisere ønskerne.

I forhold til det konkrete projekt ligger der, som spørgeren ved, ikke noget beslutningsgrundlag i form af en forundersøgelse eller en VVM-undersøgelse. Frederikshavn Kommune har skønnet, at udbygningen kan klares for mellem 60 og 80 mio. kr. Vejdirektoratet skønner derimod omkostningerne til at være væsentlig højere.

På baggrund af en dialog med Frederikshavn Kommune har Vejdirektoratet igangsat en opdateret screening af projektet i efteråret 2017. Screeningen er endnu ikke færdig, men forventes færdig i løbet af foråret 2018. Screeningen vil så kunne bruges som grundlag for politiske overvejelser om, hvorvidt man skal få udarbejdet et egentlig beslutningsgrundlag i form af en forundersøgelse, hvor anlægsøkonomi og samfundsøkonomi bliver regnet mere grundigt igennem. Det vil jeg og regeringen også overveje, idet vi dog skal huske på, at der allerede ligger rigtig mange færdige beslutningsgrundlag for gode projekter, som mangler finansiering.

Her vil jeg vende tilbage til det, jeg startede med at sige, nemlig at en forundersøgelse koster penge. De partier, der synes, at man skal prioritere en undersøgelse, må også være parate til at finde pengene til det.

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:10

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg er glad for, at ministeren synes, at det er vigtige sager, og også, at der er fremkommelighed i Nordjylland og i Vendsyssel i særdeleshed. Derfor kan jeg sige til ministeren med helt åbent sind, at det her er en sag, som Socialdemokratiet ikke er skyld i overhovedet. For det er sådan, at det ikke var Socialdemokratiet, der nedlagde amterne, og det gamle amt havde et projekt, hvor man ville færdiggøre det vejstykke, fordi den anden del af vejen jo er blevet lavet. Så det var bare et spørgsmål om at færdiggøre det, man havde gang i. Men da amterne blev nedlagt, blev det her projekt også skrottet, og derfor har man arbejdet på lige siden at finde ud af, hvordan det her kunne lade sig gøre.

Når nu man syntes, at der var et behov for det dengang, og det var et ønske, så er det jo underligt, bare fordi man nedlægger amterne, at så eksisterer behovet for det vejstykke ikke mere. Jeg er glad for, at ministeren har været oppe at kigge på det. Jeg er også glad for de tilsagn, der ligger, omkring det her. Men her er altså en sag, hvor skagboerne er blevet lovet det her vejstykke, og derfor håber jeg jo, at ministeren, når han kan se, at der er behov for det, også vil arbejde for, at det så bliver etableret, som det blev lovet for snart mange år siden.

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:11

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Der er mange mennesker i hele landet, som føler, at der er politikere, som har lovet dem et vejstykke, og det må være, fordi der er en del politikere, som lover mere, end de kan holde. Det omfatter ikke mig selv. Men der må være andre politikere, der lover rigtig meget, som de ikke har midlerne til at holde.

Når vi sidder i den grønne forligskreds f.eks., hvor hr. Bjarne Laustsens parti også er med, og skal beslutte, hvilke vejprojekter der skal have midler, hvilke forundersøgelser der skal laves – det skal der også bruges midler til – hvilke VVM-undersøgelser der skal la-

ves, og det skal der også bruges midler til, så har Socialdemokratiet en repræsentant der, og det er Socialdemokratiets transportordfører.

Det første, hr. Bjarne Laustsen skal gøre, er at gå til sin egen transportordfører og sige: Hver gang, der er midler til rådighed, skal man prioritere den her strækning, som hr. Bjarne Laustsen går så meget op i, frem for alle mulige andre strækninger.

Vi har prioriteret andre strækninger tidligere. Vi har besluttet at lave VVM-undersøgelser for en ny midtjysk motorvej, for en forlængelse af Hillerødmotorvejen. Det har Socialdemokratiet deltaget i. Der har ikke i den forbindelse været et ønske om at lave forundersøgelse af lige netop denne vejstrækning.

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:12

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er helt sikker på, at Socialdemokratiets transportordfører også gerne vil fremme den sag, for han har i al beskedenhed været sammen med undertegnede oppe at se det ligesom et hav af andre folketingsmedlemmer, der også, kan man læse i Nordjyske Stiftstidende og se på TV2 Nord osv., har udtalt sig meget positivt. Det her er en sag, som ikke bare enkelte politikere har lovet, det er hele Nordjyllands Amt, der lovede at færdiggøre det projekt. Men de kan jo ikke gøre ved, at der var et borgerligt flertal, der ville nedlægge amterne.

Man har skønnet, at det ikke ville koste noget særlig højt beløb at lave det her, det er i hvert fald de forlydender, der har været, men nu siger ministeren, at det bliver væsentlig højere. Kan ministeren ikke sætte nogle ord på, hvad væsentlig højere er, og hvorfor det er, at de beregninger, som ministeren har, lyder på et højere beløb end det, man skønner lokalt?

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:13

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg kan godt forklare, hvorfor lokale skøn for, hvor dyrt det er, er lavere end det, der formentlig er det realistiske tal. Det er, fordi man lokalt har et meget stort ønske om at gennemføre det, og derfor ser man meget positivt på projektet, herunder projektets økonomi, også mere positivt måske, end virkeligheden tilsiger. Men for at kunne give et endegyldigt svar på, hvor meget det koster, er det nødvendigt at lave de forundersøgelser, og det kan man så sætte i gang.

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:14

Bjarne Laustsen (S):

Tak, men nu tror jeg altså, at en entreprenør, der skal udføre sådan et projekt, måske nok er ligeglad med, om man synes godt eller mindre godt om et projekt, for det er en opgave, der kommer i udbud, og så skal den udføres. Prisen plejer ikke at være så afgørende, altså om det skulle blive lidt dyrere. Det, der er det interessante, er, om ministeren ligger inde med en viden om, at det her koster meget mere end det, man skønner, for sagen er den, at man allerede ejer noget af det areal, som der skal bruges til at lave vejen på, og derfor er det jo interessant, at ministeren nu siger, at det bliver væsentlig dyrere uden at dokumentere, hvor meget dyrere det er. For det er da klart, at også i beslutningsprocessen er det da væsentligt at vide, om vi taler om

60-70 mio. kr., eller om vi taler om det dobbelte. Så kunne ministeren ikke komme lidt tættere på det? Tak.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:15

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Det, jeg kan sige, er, at Frederikshavns Kommune har vurderet det til at koste mellem 60 og 80 mio. kr., mens Vejdirektoratet i et anlægsoverslag for tre forskellige løsninger har beregnet omkostningerne til henholdsvis 115 mio. kr., 150 mio. kr. og 230 mio. kr.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Tak til både ministeren og til hr. Bjarne Laustsen.

Da jeg gik i skole, var det sådan, at hvis man kom for sent til timen, kunne man risikere at få en eftersidning, som det hed, og der skulle man så 100 gange i sit stilehæfte skrive: Jeg kommer ikke for sent næste gang.

Jeg er ikke sikker på, det virker i Folketinget, men tak for dagens indsats.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 14:15

Spm. nr. S 571

11) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF) (medspørger: **Christian Langballe** (DF)):

Mener ministeren, at de nuværende regler, der giver boligforeningerne mulighed for at udsætte kriminelle familier, virker optimalt og er vidtgående nok?

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 14:15

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 1. marts 2018, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:16).